

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 3Csp/78/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121280141
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslava Tóthová Gederová
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2024:6121280141.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou pred sudkyňou JUDr. Jaroslavou Tóthovou Gederovou v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtna 48, Bratislava, zastúpený advokátom: JUDr. Jánom Šoltésom, so sídlom Mýtna 48, P.O.BOX 205, Bratislava, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/XX, A. o zaplatenie 4 889,80 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovanému sa nárok na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica domáhal zaplatenia istiny 4.889,80 Eur s príslušenstvom titulom úveru. Svoju žalobu odôvodnil tým, že dňa XX.XX.XXXX uzatvoril pôvodný žalobca so žalovaným Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanému bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 5.000,- Eur. Žalovaný čerpal úver dňa XX.XX.XXXX. Keďže žalovaný úver nespĺcal, žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru ku dňu 05.11.2019 a požadoval okamžité splatenie celého zostatku úveru. Žalovaný zaplatil na úver sumu 467,75 Eur, z čoho na istinu prináleží 110,20 Eur, úroky 321,55 Eur a poplatky 36,- Eur. Istina pohľadávky predstavuje sumu 4.889,80 Eur (t.j. 5.000,- Eur – 110,20 Eur). Celkové úroky v zmysle amortizačnej tabuľky predstavovali sumu 3.289,13 Eur [celkové náklady 8.865,13 Eur – istina 5.000,- eur – poistné 576 Eur (96 mesiacov x 6 Eur)]. Vzhľadom na zaplatené úroky tieto predstavujú sumu 2.967,58 Eur (t.j. 3.289,13 Eur – 321,55 Eur). Zároveň si žalobca uplatňuje aj neuhradené poplatky vo výške 36,- Eur súvisiace s vymáhaním úveru, ako aj úroky z omeškania vo výške 5 % z nezaplatennej sumy úveru.

2. Súd rozsudkom č.k. 3Csp/78/2021 – 179 zo dňa 27.09.2023 žalobu zamietol a žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal. Voči rozsudku podal žalobca odvolanie.

3. Krajský súd v Prešove uznesením č.k. 20CoCsp/42/2023 – 203 zo dňa 25.04.2024 rozsudok zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie. V uznesení uviedol, že úlohou súdu bude zabrať sa platnosťou zmluvy o postúpení pohľadávok a aktívnou legitimáciou žalobcu s prihliadnutím na ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách a § 17 ods. 1 zákona s spotrebiteľských úveroch. Taktiež podrobí žalobný nárok kontrole z hľadiska dodržiavania podmienok skúmania bonity pred poskytnutím úveru s potenciálnymi následkami čo do straty oprávnenia požadovať jednorázové splatenie spotrebiteľského úveru podľa § 11 ods. 2 prvá veta zákona o spotrebiteľských úveroch. Zároveň posúdi platnosť právneho úkonu predčasného zosplatenia úveru z hľadiska jeho určitosti podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka a vyrovná sa s rozsudkom Súdneho dvora vo veci C-598/21 zo dňa 09.11.2023.

4. Žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 10.07.2024 uviedol, že právny predchodca postupoval v súlade s § 7 zákona o spotrebiteľských úveroch, pred poskytnutím úveru preveril bonitu žalovaného preverením príjmov v Sociálnej poisťovni, výsledkom ktorého bolo zistenie príjmu minimálne vo výške XXX,- Eur mesačne. Bola preverená aj úverová zaťaženosť žalovaného a to dopytom do Spoločného registra bankových informácií. Žalovaný v čase podania žiadosti o úver nebol úverovým dlžníkom v žiadnej finančnej inštitúcii, uviedol, že je slobodný a nemal žiadnu vyživovaciu povinnosť. Pri zohľadnení sumy životného minima XXX,XX Eur, predstavovali dispozičné zdroje sumu XXX,XX Eur. Právny predchodca konal s odbornou starostlivosťou, posúdil výšku príjmov, výdavkov, účel a dobu, na ktorý sa úver poskytuje.

5. Žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 15.08.2024 k vyhláseniu predčasnej splatnosti uviedol, že Občiansky zákonník nestanovil podmienkou platnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti pohľadávky z úveru podmienkou uvedenia splátky, pre ktorú veriteľ pristúpil k zosplateniu. Právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného dňa 09.10.2019 uhradiť sumu 372,22 Eur titulom omeškaných splátok v sume 345,22 Eur a titulom poplatkov 27,- Eur, s poučením o možnosti úver zosplatiť. Nakoľko žalovaný úver nezaplatil, predchodca žalobcu postupoval v súlade s § 565 Občianskeho zákonníka a úver vyhlásil za predčasne splatný. K postúpeniu žalovanej pohľadávky došlo v súlade s ustanovením § 17 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch a ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách, čím je daná aktívna legitímácia žalobcu. Za účelom preukázania aktívnej legitímácie predložili súdu zmluvu o postúpení pohľadávok. Nakoľko sa jedná o bankovú pohľadávku, predložili aj výzvu banky zo dňa 05.11.2019 na zaplatenie dlžného zostatku úveru, ktorá bola žalovanému riadne doručená. Právny predchodca vyzval žalovaného na plnenie aj predžalobnou výzvou zo dňa 24.02.2021, ktorá sa vrátila s označením poštového doručovateľa „adresát nezastihnutý“. Pretože žalovaný napriek výzve banky na plnenie zo dňa 05.11.2019 a predžalobnej výzve zo dňa 24.02.2021 bol viac ako 90 dní v omeškaní zo zaplatením svojho dlhu, boli splnené podmienky pre platné postúpenia pohľadávky podľa ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách.

6. Vo veci bolo dňa 19.08.2024 nariadené pojednávanie, ktorého sa nezúčastnil žalobca, ani jeho právny zástupca, neprítomný žalovaný. Súd preto rozhodol, že bude pojednávať v neprítomnosti žalobcu, ako aj žalovaného.

7. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový a právny stav veci:

Právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovaným dňa XX.XX.XXXX Zmluvu o spotrebiteľskom úvere dobrápôžička, na základe ktorej právny predchodca poskytol žalovanému bezúčelový úver vo výške 5.000,- Eur, ktorý sa zaviazal zaplatiť v 96 mesačných splátkach po 92,35 Eur mesačne a poslednej mesačnej splátke vo výške 91,88 Eur mesačne pri úrokovej sadzbe 13,80 %, RPMN 17,10 %, priemerná RPMN 8,69 %, odplata 15,24 %, pri celkovej čiastke 8.865,13 Eur. Konečná splatnosť úveru bola dohodnutá XX.XX.XXXX. Z aktuálneho stavu úveru zo dňa 28.02.2021 vyplýva, že žalovaný čerpal úver XX.XX.XXXX, pričom splátky uhrádzal nepravidelne od januára 2019 do mája 2019.

8. Výzvou zo dňa 09.10.2019 právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na zaplatenie úveru, pričom upozornil žalovaného, že je viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti, ako aj na možnosť vyhlásenia úveru za predčasne splatný. Výzvu žalovaný prevzal dňa 14.10.2019.

9. Výzvou z dňa 05.11.2019 žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru, ktorý pozostával z dlžnej sumy 5.222,56 Eur, túto sumu predstavuje istina vo výške 4.889,80 Eur, úrok vo výške 296,76 Eur a poplatky za upomienky vo výške 36,- Eur. Výzvu žalovaný prevzal dňa 11.11.2019.

10. Zmluva o spotrebiteľskom úvere dobrápôžička, z ktorej žalobca vyvodzuje svoj nárok je zmluvou o úvere v zmysle ustanovenia § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Táto zmluva patrí medzi absolútne obchody v zmysle ustanovenia § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka a teda sa na ňu majú vzťahovať ustanovenia Obchodného zákonníka. Pretože žalobca poskytol tento úver v rámci predmetu svojho podnikania a žalovaný ju za týmto účelom neprijal, spĺňajú definíciu veriteľa a spotrebiteľa v zmysle ustanovenia § 2 písm. a) a b) Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a zmluva zo dňa 14.12.2018 je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa ustanovenia § 2 písm. a) citovaného zákona úver ňou poskytnutý je aj spotrebiteľským

úverom. Zároveň obe strany spĺňajú definíciu dodávateľa a spotrebiteľa podľa ustanovenia § 52 ods. 3, 4 Občianskeho zákonníka a táto zmluva je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ktoré ustanovenia sa aplikujú aj v obchodnoprávných vzťahoch, keďže Obchodný zákonník spotrebiteľské zmluvy osobitne neupravuje.

11. Podľa ustanovenia § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

12. Podľa ustanovenia § 7 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom

13. Podľa ustanovenia § 9 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) meno, priezvisko, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa; ak spotrebiteľ nemá pridelené rodné číslo, uvedie sa dátum narodenia,
- d) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- e) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- g) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- i) výšku, počet, frekvenciu splátok a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- j) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- l) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- m) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- o) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- p) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- q) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

- r) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- s) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- t) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- u) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- v) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23.

14. Podľa ustanovenia § 11 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) až i), l) a p),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) a § 10 ods. 1 písm. b) a c) alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa¹⁾ a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu,
- f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,
- g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.

15. Podľa ustanovenia § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

16. Podľa ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

17. Podľa ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

18. Podľa ustanovenia § 17 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

- a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a
- b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

19. Podľa ustanovenia § 17 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a
b) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver na blízku osobu spotrebiteľa, a to na základe písomnej žiadosti spotrebiteľa.

20. Podľa ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona č. 483/2001 o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

21. Podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

22. Medzi stranami nebolo sporné, že medzi právnym predchodcom žalobcu 365. bank, a.s. a žalovaným došlo k uzavretiu Zmluvy o spotrebiteľskom úvere dobrápôžička č. XXXXXXXXXXXX dňa XX.XX.XXXX, na základe ktorej boli žalovanému poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 5.000,- Eur, ktoré sa zaviazal zaplatiť v 96 mesačných splátkach po 92,35 Eur a poslednej splátke vo výške 91,88 Eur. Žalovaný zaplatil len 5 splátok od januára do mája 2019. Medzi stranami bolo sporné, či zmluva obsahuje podstatné náležitosti a či veriteľ konal pri uzatváraní zmluvy s odbornou starostlivosťou a či je daná aktívna vecná legitimácia žalobcu.

23. Súd sa v prvom rade zaoberal aktívnou vecnou legitimáciou žalobcu. Žalobca svoju aktívnu legitimáciu vyvodzoval od oznámenia o postúpení pohľadávky. Vzhľadom na to, že ide o pohľadávku, ktorá patrila banke, bolo potrebné preskúmať platnosť postúpenia s ohľadom na ustanovenia § 17 ods. 1, 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch v spojení s ustanovením § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Aktívnou vecnou legitimáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva uplatňované právo resp. mu vyplýva procesné právo si hmotno-právny nárok uplatňovať. Preskúmanie vecnej legitimácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu) alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitimáciu skúma vždy aj bez návrhu aj v prípade, že ju žiadna zo strán nenamieta. Nedostatok aktívnej vecnej legitimácie znamená, že ten kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotno-právneho oprávnenia, týmto nositeľom nie je. Na postúpenie pohľadávky pri bankových úveroch je potrebné rešpektovať ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách v znení platnom ku dňu postúpenia pohľadávky, ktoré poskytuje dlžníkom zákonnú ochranu pred zhoršením ich situácie v záväzkovo právnom vzťahu k úveru, lebo vyžaduje písomnú výzvu banky klientovi, ktorý nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní je v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku. Žalobca v konaní predložil predžalobnú upomienku, v zmysle ktorej žalovaného upozornil na nedoplatok a následne oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru.

24. Ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách stanovuje podmienky, za ktorých môže banka aj bez súhlasu klienta postúpiť svoju pohľadávku na inú osobu, čo výkladom a contrario znamená, že ak podmienky uvedené v tomto ustanovení splnené nie sú, banka postúpiť pohľadávku bez súhlasu klienta nemôže. Postúpenie pohľadávky bankou bez splnenia podmienok uvedených v § 92 ods. 8 Zákona o bankách je potrebné považovať za konanie v rozpore so zákonom a takýto úkon je absolútne

neplatný podľa § 39 Občianskeho zákonníka, pričom na absolútnu neplatnosť právneho úkonu má súd povinnosť prihliadať ex-offo. Keďže v danej veci bola pôvodným žalobcom 365. banka, ktorá postúpila svoju pohľadávku zo spotrebiteľskej zmluvy uzavretej so žalovaným na súčasného žalobcu t.j. Intrum Slovakia s.r.o., súd zisťoval, či boli pri postúpení pohľadávky dodržané podmienky ustanovené zákonom o bankách, teda či postúpenie pohľadávky bolo platné. Pokiaľ by neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 (prvá veta) zákona o bankách, pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, jednalo by sa o postúpenie v rozpore so zákonom, kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka vylúčené. V prípade, ak dôjde k postúpeniu takejto pohľadávky, ohľadom ktorej to zákon vylučuje, ide o cesiu neplatnú ex tunc a jej neplatnosť nie je možné zhojiť.

25. Ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka pred zosplatnením úveru vyžaduje výzvu veriteľa adresovanú a preukázateľne doručovanú dlžníkovi s upozornením na aktuálny dlh a s výslovným upozornením na možnosť veriteľa požadovať zaplatenie celého zvyšku dlhu naraz z dôvodu neplnenia si povinnosti dlžníka. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka právo na jednorazové splatenie celej neuhradenej pohľadávky má veriteľ najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky spotrebiteľa. Ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka ustanovuje, že ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Nakoľko ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka predstavuje v spotrebiteľských zmluvách lex specialis oproti všeobecnej norme § 565 Občianskeho zákonníka, je potrebné ustáliť, že právo podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka môže veriteľ vykonať len po uplynutí zákonnej lehoty, ktorú nemožno skrátiť, ale za predpokladu, že omeškanie s uvedenou splátkou, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní viac ako tri mesiace, trvá. Pred žiadosťou veriteľa na zaplatenie celej pohľadávky sa ďalej vyžaduje, aby veriteľ v zákonom stanovenej lehote, ktorá nesmie byť kratšia ako 15 dní, upozornil spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva. Účinnosť uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka je teda podmienená aj tým, že veriteľ v uvedenej lehote ešte pred uplatnením tohto práva upozornil spotrebiteľa na to, že toto právo využije. Lehota na doručenie upozornenia spotrebiteľovi v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie zosplatnenia celej pohľadávky nemusí bez ďalšieho začať plynúť až po tom, ako je dlžník v omeškaní so splátkou 3 mesiace. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nie je upravená lehota, v ktorej musí veriteľ žiadať právo na predčasné zosplatnenie úveru najneskôr, táto je upravená v § 565 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého toto právo môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky a súčasne spotrebiteľ musí byť v omeškaní so zaplatením splátky 3 mesiace, pričom postačuje, aby bol v omeškaní len s jednou splátkou. Veriteľ je časovo limitovaný využitím práva na zosplatnenie. Zo splatnosti tejto splátky, ktorá nadväzuje na splátku, od splatnosti ktorej uplynuli 3 mesiace, musí veriteľ právo na zosplatnenie uplatniť, inak jeho právo zaniká.

26. Súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 7CoCsp14/2021, zo dňa 29.11.2021, kde odvolací súd uviedol, že keď Občiansky zákonník v ust. § 53 ods. 9 hovorí o tom, že veriteľ môže pristúpiť k využitiu práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní „musí ísť vždy o konkrétnu splátku, nakoľko len v takomto prípade je možné posúdiť, či bola dodržaná zákonom stanovená minimálna lehota 3 mesiacov pre uplatnenie takéhoto práva veriteľom. Neuvedenie konkrétnej splátky, pre ktorú žalobca jednorazovo predčasne zosplatnil celý dlh, vyplývajúci z úveru, spôsobuje absolútnu neplatnosť tohto jednostranného právneho úkonu žalobcu pre jeho neurčitosť (§ 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka).“

27. Žalobca v konaní predložil výzvu zo dňa 09.10.2019, na základe ktorej vyzval žalovaného na splatenie dlhu vo výške 372,22 Eur. Doručenie tejto výzvy žalobca preukazoval podacím hárkom a screenshotom Slovenskej pošty, z ktorého vyplýva doručenie výzvy žalovanému dňa 14.10.2019. Následne žalovanému doručoval oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 05.11.2019, ktoré bolo žalovanému doručené dňa 11.11.2019. Je teda evidentné, že žalobca preukázal doručenie listín aj to, že sa s najväčšou pravdepodobnosťou dostali do dispozičnej sféry žalovaného.

28. Súd ďalej skúmal platnosť právneho úkonu zosplatnenia, pričom dospel k záveru, že oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 05.11.2019 je potrebné považovať za neurčitý a neplatný právny úkon v zmysle ust. § 37 Občianskeho zákonníka. Podľa predloženého oznámenia žalobca pristúpil k zosplatneniu spotrebiteľského úveru ku dňu 05.11.2019, pričom žiadal vrátenie dlžnej sumy spolu s príslušenstvom, ktorá predstavovala sumu vo výške 5 222,56 Eur a pozostávala z istiny vo výške 4 889,80 Eur, dlžných úrokov vo výške 296,76 Eur a poplatkov vo výške 36,- Eur. Oznámenie

o vyhlásení predčasnej splatnosti (rub čl. 11) však neobsahuje uvedenie omeškanej splátky, pre ktorú právny predchodca žalobcu pristúpil k využitiu práva podľa ust. § 565 v spojení s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. V tomto smere súd uvádza, že nešpecifikácia konkrétnej splátky, pre ktorú bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru spôsobuje neurčitost' takéhoto úkonu, nakoľko bez tejto špecifikácie nemožno posúdiť, či došlo k splneniu podmienky stanovenej v ust. § 53 ods. 9 OZ, ktorá umožňuje využitie práva podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka. Zároveň pre posúdenie určitosti a následnej možnosti, či k zosplatneniu dlhu došlo v súlade so zákonom je nutné, aby bolo zrejmé, s ktorou splátkou je dlžník v omeškaní. (viď rozsudok Krajského súdu Prešov sp.zn. 17Co/171/2018, sp.zn. 20CoCsp/25/2022, sp.zn. 22CoCsp/12/2023, sp.zn. 2CoCsp/31/2023)

29. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že neuvedenie splátky úveru, pre ktorú jednorázovo právny predchodca žalobcu úver zosplatnil, spôsobuje absolútnu neplatnosť jednostranného právneho úkonu z dôvodu jeho neurčitosti. Pokiaľ nedošlo k platnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti, nemožno považovať za platné ani postúpenie pohľadávky, pretože v čase postúpenia pohľadávky dlh banky nebol splatný. Pokiaľ teda nebola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, nebolo možné urobiť záver o tom, že by predmetný úver bol ku dňu postúpenia splatný.

30. Súd na margo dodáva, že žalobca nepredložil súdu ani výzvu, v zmysle ktorej bol pred postúpením pohľadávky žalovaný vyzvaný na splatenie dlhu. Súd v tomto smere poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu, sp. zn. 2Cdo/266/2020 z 31.03.2022, v ktorom sa riešila otázka, či výzvu, ktorou sa vyhlasuje okamžitá splatnosť pohľadávky možno považovať za výzvu podľa ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Najvyšší súd dospel k záveru, že obsah ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách predpokladá výlučnú a samostatnú písomnú výzvu banky, že je klient v omeškaní so splnením čo i len časti svojho záväzku. Daný judikát možno a contrario použiť aj v predmetnej veci. Pokiaľ teda nedošlo k riadnemu zosplatneniu pohľadávky, nebola ani naplnená podmienka v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách v spojení s ustanovením § 17 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, pretože pohľadávka žalobcu v čase postúpenia nebola splatnou. Žalobca teda nepreukázal, že má aktívnu vecnú legitímáciu v konaní, pretože právny úkon postúpenia je potrebné považovať za neplatný v zmysle ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka.

31. Pokiaľ ide o to, či žalobca postupoval pri uzatváraní zmluvy s odbornou starostlivosťou, v tomto smere žalobca predložil súdu výpis z registra klientských informácií a správu zo Sociálnej poisťovne. V zmysle predloženého výpisu žalovaný nemal žiaden úver a z výpisu Sociálnej poisťovne je zjavné, že mesiac predchádzajúci uzavretiu zmluvy nedosiahol žalovaný príjem XXX,- Eur, pričom priemer vymeriavacích základov za posledné 3 mesiace bol aspoň XXX,- Eur. Právny predchodca žalobcu vychádzal pri určovaní výdavkov zo sumy životného minima vo výške XXX,XX Eur.

32. Podľa Článku 8 ods. 1 Smernice Európskeho parlamentu a rady 2008/48/ES o zmluvách, o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice rady 87/102/EHS, členské štáty zabezpečia, že veriteľ pred uzatvorením zmluvy o úvere posúdi úverovú bonitu spotrebiteľa na základe dostatočných informácií získaných, ak je to vhodné od spotrebiteľa a v prípade potreby na základe nahliadnutia do príslušnej databázy. Členské štáty, ktorých právne predpisy ukladajú veriteľovi povinnosť posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa na základe nahliadnutia do príslušnej databázy, si môžu túto povinnosť zachovať.

33. V tejto súvislosti súdny dvor v rozsudku zo dňa 27.03.2014 LCL Le Crédit Lyonnais proti Fesihovi Kalhanovi, C-565/12 uviedol, že najmä na rozvíjajúcom sa trhu s úvermi je dôležité, aby veritelia neposkytovali úvery nezodpovedne alebo bez predchádzajúceho posúdenia úverovej bonity spotrebiteľa a aby členské štáty vykonávali potrebný dohľad na vyvarovanie sa takémuto správaniu a stanovili potrebné opatrenia na sankcionovanie veriteľov, ktorí sa takéhoto správania dopustia. Cieľom uvedenej úpravy je zabezpečiť účinnú ochranu spotrebiteľov pred nezodpovedným uzatváraním zmlúv o úvere, ktoré prekračujú ich finančné možnosti a mohli by viesť k ich platobnej neschopnosti.

34. Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje skúmanie bonity klienta s odbornou starostlivosťou, t.j. vyžaduje vyšší stupeň obozretnosti a odbornosti. Zákonnou podmienkou uvedenou v § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch „s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver“ je potrebné vykladať tak, že nepostačuje zo strany spotrebiteľa len uvedenie výšky príjmov a výdavkov, ale od žalobcu ako od veriteľa sa vyžaduje, aby poskytnuté informácie analyzoval a vyhodnocoval. Dôkaz pri posúdení úverovej schopnosti je pritom kladený na pomer medzi

príjmami a výdavkami spotrebiteľa a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná pre splácanie úveru. Pri posudzovaní budúcej schopnosti spotrebiteľa splácať úver sa vychádza z existujúceho stavu a prezumpcie jeho zachovania do budúcnosti. Nejde pritom o získanie stopercentnej istoty, že úver bude v budúcnosti splatený, pretože nie je možné s istotou vylúčiť, že spotrebiteľ napr. dostane výpoveď z pracovného pomeru, dlhodobu ochorenie a pod. Cieľom zákonodarcu bolo efektívne zamedziť predlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne splácať. Z textu zkonca o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu uzavrie alebo neuzavrie, si má veriteľ zabezpečiť sám aj to aj v spolupráci so žiadateľom o úver. Pri získavaní relevantných informácií za účelom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa tak veriteľ vychádza ako z informácií dodaných spotrebiteľom a samozrejme ním aj preukázaných, tak z informácií, ktoré získa z iných dostupných zdrojov. Je povinnosťou veriteľa takéto informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať. Za dostatočné sa považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplne, presné a pravdivé údaje. Táto povinnosť však nezbavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžadovať si od spotrebiteľa potrebné informácie, a aktívne si zabezpečovať objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver tak treba chápať ako situáciu, keď v závislosti od frekvencie splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom a domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný rozpočet a to ako stranu príjmov, tak aj stranu výdavkov. Analýza iba niektorej zo strán rozpočtu sama o sebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje.

35. Žalobca nepredložil súdu žiadne listinné dôkazy, z ktorých by vyplývala jeho povinnosť zhromaždiť údaje o žalovanom a preskúmať jeho príjmy a výdavky. Predložil súdu len dopyt do Sociálnej poisťovne, z ktorého vyplýva, že priemerná výška príjmu žalovaného bola aspoň XXX,- Eur, pričom mesiac predchádzajúci poskytnutiu úveru, nedosahoval žalovaný ani takýto príjem. Keďže žalobca nepredložil súdu nazhromaždené informácie ohľadom žalovaného, nebolo možné hodnoverne overiť, či veriteľ pri skúmaní bonity preveroval žalovaným deklarováný príjem. Na strane druhej veriteľ nedisponoval základnými údajmi o žalovanom a to aký je jeho rodinný stav resp. či nemá vyživovaciu povinnosť. Taktiež nedisponoval údajmi o výške výdavkov na strane žalovaného, ale vychádzal len zo sumy životného minima. Súd v tomto smere poukazuje na ustanovenie § 7 ods. 27 posledná veta, z ktorej vyplýva, že náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, je nevyhnutné posudzovať s ohľadom na životné minimum ustanovené osobitným predpisom a na príjem spotrebiteľa, nie sa tejto zákonnej povinnosti zbaviť odkazom na životné minimum, pretože to nie je ratio zákona a tento postup nezohľadňuje individuálnosť životnej situácie toho ktorého spotrebiteľa a jeho rodiny. Uvedený postup veriteľa nevyplýva ani z opatrenia NBS 10/2017, pokiaľ ustanovenie § 2 ods.5 uvádza: Výška nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa podľa § 7 ods. 20 písm. b) zákona sa na účely odseku 1 určuje najmenej vo výške sumy životného minima spotrebiteľa, životného minima na osobu, voči ktorej má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť a ktorá žije so spotrebiteľom v spoločnej domácnosti a výdavkov na inú osobu, voči ktorej má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť vo výške určenej právoplatným rozhodnutím súdu; ak rozhodnutím súdu nie je určené výživné, vo výške najmenej 30 % životného minima na túto osobu. Celkovou výškou nákladov sa rozumie výška nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa podľa prvej vety zvýšená o 40 % rozdielu medzi celkovou výškou čistého príjmu spotrebiteľa a životným minimom spotrebiteľa, životným minimom osoby, voči ktorej má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť a ktorá žije so spotrebiteľom v spoločnej domácnosti a výdavkami na inú osobu, voči ktorej má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť vo výške určenej právoplatným rozhodnutím súdu, ak odseky 8 a 9 neustanovujú inak; ak rozhodnutím. Z uvedeného znenia opatrenia teda nevyplýva, že dodávateľia majú pri určovaní výdavkov u spotrebiteľa vychádzať výlučne z údajov životného minima. Je možné preto uzavrieť, že veriteľ si nezhrmaždil žiadne údaje o žalovanom o jeho osobnom stave, jeho príjmoch ani výdavkoch. Je síce pravdou, že príjem vo výške minimálne XXX,- Eur overoval dopytom do Sociálnej poisťovne, avšak aj z jej výsledkov je evidentné, že mesiac predchádzajúci poskytnutiu úveru žalovaný nedosahoval ani veriteľom overovaný príjem XXX,- Eur. Z daného dôvodu možno konštatovať, že veriteľ nezhrmaždil dostatočné vstupné údaje, ktoré by umožnili skúmať bonitu žalovaného (t.j. nemal preverený príjem ani výdavky) tak, aby právny predchodca žalobcu získal vierohodný výsledok o reálnej schopnosti žalovaného splácať úver.

36. V zmysle uvedeného mal súd zato, že žalobca nepreukázal, že by pred poskytnutím úveru splnil povinnosť podľa § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úverov s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť žalovaného splácať poskytnutý úver. Súd poukazuje na to, že žalobca opomenul skúmať príjmy a výdavky žalovaného, a teda nezhrmaždil si všetky potrebné vstupné údaje pre posúdenie bonity žalovaného. Bonita dlžníka musí byť v zmysle ustanovenia § 11 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. skúmaná cez zisťovanie jeho príjmov a výdavkov ako aj lustráciou cez príslušné databázy. Nevykonanie jedného z týchto postupov znamená hrubé porušenie odbornej starostlivosti (porovnaj rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 3Co/153/2019).

37. Vzhľadom na to, že veriteľ posudzoval schopnosť žalovaného splácať úver bez zistenia príjmu a údajov o výdavkoch, súd je toho názoru, že hrubo porušil povinnosť veriteľa s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, následkom ktorého s poukazom na ustanovenie § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch nebol oprávnený úver zosplatniť. Súd preto prijal záver o nemožnosti predčasného zosplatnenia úveru. Zosplatnenie úveru je preto potrebné považovať za neplatný právny úkon. Z daného dôvodu je možné konštatovať, že zmluva o postúpení pohľadávky uzavretá medzi pôvodným žalobcom a spoločnosťou Intrum s.r.o. je neplatná, nakoľko pôvodný žalobca nemohol úver zosplatniť. Vzhľadom na výsledky dokazovania súd uzavrel, že žalobca nemá aktívnu vecnú legitímáciu v konaní, preto žalobu zamietol. (výrok I)

38. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, pričom dospel k záveru že žalovaný má právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, keďže žalovaný bol úspešný na 100 % a neúspešný na 0 %, t.j. čistý úspech žalovaného predstavuje 100 %. Preukázateľne však zo súdneho spisu žiadne trovy konania nevyplývajú, súd z daného dôvodu žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal. (výrok II)

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia, prostredníctvom Okresného súdu Vranove nad Topľou, M.R.Štefánika 874, 093 32 Vranove nad Topľou na Krajský súd v Prešove, a to písomne.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).